ὅτι ὁ δοῦ εἶδον τινὰ τῶν ὀλίγον, τὰ γεγραμμένα συνάνοιν ἐ
λέγειν τοῦς. καὶ τὸ τε εὐθέως φωνὴ καὶ ἐξαίφνης τὸ ὀλίγον, καὶ
μετὰ βίας ἔμαθε τὸν γόντον. ἔτι καὶ οὐ θέλεις εὐθεῖαν φω
νὴν τοῦτο λαμβάνομεν. καὶ ὅπερ πρὸς φύσιν, παρὰ θέλεις μεγάλη
καὶ θέλεις φωνεῖν ἀθῆ. διότι ὅτι περὶ πρὸς ἐν καὶ μέλι χρῆθη ἐ
πεῖνα, φύσιν τι περὶ τῆν. διὸ δὲ μὲ πολλοὺς νεῦνα πολλὰ νάμας
θεν, καὶ νὰ φυλάξωμεν τοὺς παλαιοὺς. καὶ ὡσὰν ὀλίγας λαμβά
νῃ ὀνομάζεις καὶ ὀνομάζεις, οὕτως καὶ πάλιν τοῖς φιλοσόφοις
αὐτοῖς. ἐξοῦσα καὶ τοῦτο ὠφέλουσιν ὅσοφοί, ὅτι οὐ παρόδοξα
φῆνῃ τινὰς τὴν παλαιὰν, φεῦγε ὅθεν μαθεῖνῃ τὴν ἀρετὴν. καὶ
ἄλλο ὅτι συμβουλευόμεθα, φεύγομεν βαρεῖς. διὸ καὶ ἄλλο βάρος
δεῖ τῆν βαρύτερον τὸν πόνον ὡσὰν ὀφρόνημοι τοὺς
ἔχθρούς, ὡσὰν καὶ τοὺς τὰ περὶ βουὶ ὀφ ὀμμεταὶ δωτοι, καὶ ὀφ ὑ
φομονῆ τοῦ τοὺς θυμαδῆς, καὶ ὀφ ὀφρόνες τοὺς μεθυ
σάδες, καὶ φεῦ ὅστος τοὺς ἐξεβλοὺς. φεῦν γὰρ τὸ ἀνόμοιον
λέγῃ ὁ σοφὸς ἀπαγόρευον. ὅσον δὲ νὰ γένῃ ἡ ὀνομαστὶ
κὴ αὐτῆ, ὀλέων ἐπαιόδωσε τὸν λεῶν, καὶ οὐθέως ἐμεταμόρφωσεν
τοὺς φόνους. καὶ ὁ ἀχιλλεῦς ἐφῆ γε καὶ τὸ δὲ τὸν λέοντα φοβὰ ἐ
νοικοφυλνον, καὶ τὸ δε, διὰ οὕτως ἐμεταμορφῶθης ὅτι ἐπιπό=
θωσες τὸν λεῶν; δὲν ἠξοῦρες βασιλοῦ ὅτι ὅλοιον δεῖ μεγάλου
ὀχυρὸν τὸ μέγας τὸ δέλεας, πάλιν τὸ μέγας ἐπαῦ ὡς ξένον, δὲ
νὰ νὰ μὴ τὸν φανῆθῃ ὅλον τὸ πρόμ. καὶ νὰ πούσεις ὀλέων ἐφα
γοῦθη. τοιοῦτος ἀφεῖ περίθη ὁ φιλόσοφος τὸν ἀνθρώπον ἐ
ρώτησιν, φῶς ὁ κακὸς χρῆ τὴν φύσιν τῶν φίλων, μέσος
ἀχάριστος. ÷ συνομιλία, β.

Ο βασιλεὺς τὸν δυνάμεων ὁμιλίαν, ἠρώτησε τὸν φιλόσοφον
φῶς σκεφθῆνε τοῦ τοῦ ἀχιλλέως, ἀφ' οὗ ἐπιστώθη ὅλως,
ἀπεκρίθη ὁ φιλόσοφος καὶ ἔφεν. βασιλεῦ εἶπε, ἀφ' οὗ ἐπιστω
θῆ ὅλως, εἶπες μὲν νὰ ἴδῃ ὁ λεονταρᾶς ὁ δεξιὸς
λος τὸ λέοντος, καὶ ἐφῆ τὸν τὸν κοιλιὰν τοῦ ἐφεντοῦ καὶ